گزارش روز

روایت وزیر نفت از بی‌خوابی‌های شبانه

کشور را با اقتصاد گنجشک روزی اداره می‌کنیم

● **شرق:** روز خبرنگار، وزیر اقتصاد پرداخت یارانه‌ها را «مصیبت عظمی» برای دولت خواند و به تازگی زنگنه هم از تشبیهی مثل این برای پرداخت یارانه‌ها استفاده کرده است. وزیر نفت در برنامه زنده تلویزیونی اقتصاد ایران از شبکه پنج، جمع‌کردن پول هدفمندی و رساندن به‌موقع آنها را عذاب الیمی خواند و افزود: همان‌طور که آقای طیب‌نیا، وزیر اقتصاد، نیز گفته‌اند، واقعا عذاب‌آور است.

او در توضیح بیشتر این مطلب، گفت: تقریبا ۸۰ تا ۹۰ درصد از درآمد ناشی از فروش شرکت گاز و ۸۰ درصد از درآمد شرکت پالایش و پخش فراورده‌های نفتی از محل فروش فراورده‌ها به هدفمندی یارانه‌ها اختصاص می‌یابد. جمع‌کردن پول هدفمندی و رساندن به‌موقع آنها واقعا عذاب الیمی است و همان‌طور که آقای طیب‌نیا، وزیر اقتصاد، نیز گفته‌اند، واقعا عذاب‌آور است.

وزیر نفت ادامه داد: بسیاری از شب‌ها از نگرانی اینکه چطور باید پول هدفمندی یارانه‌ها را تأمین کنیم، درحالی‌که پول نداریم، خوابم نمی‌برد. کار بسیار سختی را باید انجام دهیم.

به گزارش شانا، بیژن زنگنه در این برنامه با بیان اینکه مهم‌ترین دغدغه دولت، برداشت از میدان‌های مشترک گازی و نفتی است، گفت: در دیدار اخیر هیأت دولت با مقام معظم رهبری، ایشان نیز تسریع برداشت از میدان‌های مشترک را یکی از دغدغه‌های خود بیان کردند که دولت نیز براین‌اساس برداشت از میدان‌های مشترک را در اولویت قرار داده و سیاست‌های اقتصاد مقاومتی نیز در این راستاست.

زنگنه با بیان اینکه ظرفیت تولید از میدان‌های غرب کارون در میانه سال ۹۰، به ۷۰ هزار بشکه در روز رسید که اینک ۱۱۰ هزار بشکه در روز است، افزود: براساس برنامه‌ریزی انجام شده، ظرفیت تولید از این میدان‌ها سال آینده به ۲۶۰ هزار بشکه در روز خواهد رسید.

وزیر نفت با اشاره به برنامه‌ریزی انجام‌شده برای رسیدن ظرفیت تولید از میدان‌های غرب کارون به ۷۰۰ هزار بشکه در روز در سال‌های آینده، تصریح کرد: چنانچه بتوانیم این هدف را محقق کنیم، سریع‌ترین برنامه تولید صنعت نفت ایران در میدان‌های مشترک محقق خواهد شد.

زنگنه با بیان اینکه رسیدن به این هدف به سرمایه‌گذاری سنگینی نیاز دارد، تصریح کرد: برای رسیدن به این مهم، به بیش از ۲۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری نیاز است؛ ضمن اینکه هم‌اکنون ۱۶ دکل حفاری در حال حفاری و فعالیت در میدان آزادگان جنوبی هستند که باید افزایش یابند.

زنگنه با اشاره به طرح توسعه میدان گازی پارس جنوبی تصریح کرد: توسعه فازهای پارس جنوبی از سال ۷۶ شروع شد و در دور نخست وزارتم در نفت فازهای یک، دو، سه، چهار و پنج، وارد مدار شدند و پیشرفت فازهای شش تا هشت پارس جنوبی نیز بیش از ۷۰ درصد و فازهای ۹ و ۱۰ نیز در حال توسعه بود.

وزیر نفت گفت: در سال ۹۲ که به وزارت نفت بازگشتم، ۱۷ فاز پارس جنوبی به‌طور هم‌زمان در حال توسعه بود که هیچ‌یک از آنها به بهره‌برداری نرسیده بودند؛ با توجه به محدودیت در منابع مالی که از میانه سال ۹۲ شدت گرفت و این منابع کاهش یافت، ناگزیر از اولویت‌بندی فازهای پارس جنوبی بودیم تا بهره‌برداری آنها با توجه به کمبود منابع تسریع شود.

وزیر نفت تقویت ارزش دلار نسبت به یورو، توازن‌نداشتن عرضه و تقاضای نفت و بحران اقتصاد چین را از جمله عوامل تاثیرگذار بر نوسان قیمت نفت دانست و گفت: هم‌اکنون ارزش یورو نسبت به دلار کمتر از ۱,۱ برابر است، در حالی که چند سال پیش، این رقم ۱,۰۳ برابر بود.

وی گفت: چین با اقتصاد چند هزار میلیارد دلاری و تقاضای زیاد نفت خام می‌تواند تأثیر زیادی بر بازار نفت خام داشته باشد، از این‌رو هرگونه خللی در اقتصاد این کشور می‌تواند بازار نفت را به چالش بکشاند.

زنگنه با اشاره به اقدام‌های اقتصادی دولت، همچون کنترل تورم و کاهش رکود در بازار داخلی گفت: هم‌اکنون با اقتصاد گنجشک‌روزی و فروش روزانه یک میلیون بشکه نفت توانسته‌ایم کشور را اداره کنیم.

وزیر نفت با بیان اینکه با لغو تحریم‌های بین‌المللی، تولید و صادرات نفت خام کشور دو برابر می‌شود، گفت: البته این موضوع سبب وابستگی اقتصاد ما به نفت می‌شود، اما درهرحال افزایش صادرات نفت، رشد اقتصادی کشور را هم به‌دنبال خواهد داشت.

زنگنه گفت: هم‌اکنون با توجه به میزان فروش نفت، اداره کشور در حد عالی نیست و خیلی کار داریم و انتظار آقای رئیس‌جمهور نیز فراتر از اینهاست، اما با توجه به ارائه خدمات اصلی، می‌توان اداره کشور را در حد قابل‌قبولی قلمداد کرد. زنگنه در پاسخ به این سؤال که آیا بنزین عامل اصلی آلودگی هواست گفت: نه این‌طور نیست؛ همه آلودگی به دلیل بنزین نیست، خودروهای ما بسیار آلاینده هستند و آنها نیز بخشی از آلودگی را سبب شده‌اند.

هادی حق شناس نماینده مجلس هفتم در انتقاد از توجه ویژه دولت به صنعت خودرو:

زمان برای خودروسازان در حال اتمام است

دیپلماسی اقتصادی جایگزین دیپلماسی سیاسی شود

شرق: با اینکه محور گفت‌وگو کاهش تخصیص بودجه عمرانی از سوی دولت بود، بحث به خودروسازی و دیپلماسی اقتصادی نیز کشیده شد. ماجرا از آنجایی آغاز شد که آمارها از کاهش تخصیص بودجه به طرح‌های عمرانی حکایت داشت؛ چیزی که به گفته هادی حق‌شناس، اقتصاددان و نماینده مجلس هفتم، به خاطر تحقق‌نیافتن بودجه عمرانی به علت کاهش قیمت نفت رخ داده است؛ زیرا در نهایت از نفت ۵۰دلاری هم تنها ۳۰ دلار در هر بشکه نصیب کشور می‌شود. این اقتصاددان معتقد است در چنین شرایطی، نه پول نفت کارساز است نه با درآمدهای مالیاتی امکان درآمدزایی برای دولت داریم. دراین‌میان راهی جز ورود بخش خصوصی به این جریان نداریم و حق انتخاب دیگری در کار نیست. صحبت‌ها از بودجه به ماجرای خودروهای گران نیز کشیده شد. حق‌شناس با گلایه از اهمیت بالایی که به خودروسازها در کشور داده می‌شود، گفت: «در کشور به بخش خودروسازها به اندازه کافی فرصت داده شده است... زمان برای خودروسازان ما برای اینکه یک خودروی باکیفیت تحویل مردم دهند در حال اتمام است... بنابراین یک جا باید درباره خودرو تصمیم اساسی گرفته شود...» او همچنین توجه به دیپلماسی اقتصادی را به جای دیپلماسی سیاسی ضروری می‌داند و ایجاد منافع مشترک با کشورهای همسایه را راهکاری سودآور هم از نظر اقتصادی و هم از نظر ایجاد امنیت واقعی در منطقه برمی‌شمرد.

اخیرا سخنگوی دولت گفته طبق آمار خزانه‌داری تا ۲۵ مرداد امسال حدود پنج‌هزارو ۵۵۲ میلیارد تومان از بابت طرح‌های عمرانی پرداخت شده است. از سویی طبق آمار نیز تا ۹ شهریور شش‌هزارو ۳۰۰ میلیارد تومان از بودجه عمرانی مصوب امسال که ۵۰هزارو ۸۰۰ میلیارد تومان است، محقق شده. علت کاهش بودجه عمرانی تا این حجم چیست؟

از سال ۹۱ تا ۹۳ به‌ترتیب ۱۱، ۲۲ و ۳۳ هزار میلیارد تومان بودجه عمرانی تخصیص پیدا کرده است. مجموع این ارقام ۶۶ هزار میلیارد تومان است، درحالی‌که در همین مدت بیش از ۱۲۰ هزار میلیارد تومان به مردم یارانه پرداخت شده، به‌عبارت دیگر حجم یارانه پرداختی دو برابر بودجه عمرانی کشور است. این نشان می‌دهد توجه به بخش ساخت‌وساز متأسفانه متناسب با ظرفیت‌های کشور نیست و این روند نمی‌تواند ادامه پیدا کند. وضعیت در سال ۹۴ بدتر هم شده. به این علت که قیمت فروش نفت به‌شدت کاهش پیدا کرده است و اخیرا حتی قیمت نفت تا ۴۰ دلار هم رسید. از سویی ۲۰ درصد پول نفت طبق چشم‌انداز ۲۰ ساله باید به حساب صندوق توسعه ملی برود که سالی سه درصد اضافه می‌شود اما با مجوزی که رئیس‌جمهور از رهبری گرفته‌اند این رویه فعلا متوقف شده است. علاوه بر آن تقریبا حدود ۱۵ درصد پول نفت صرف اکتشاف، استخراج و انتقال نفت می‌شود. اگر به‌طور میانگین قیمت نفت ۵۰ دلار باشد، حدود ۳۵ درصد این رقم که تقریبا ۱۶ دلار می‌شود، صرف پرداخت نفت یا صندوق توسعه می‌شود؛ به عبارتی دیگر عملا از پول نفت شاید ۳۰ دلار در هر بشکه نصیب کشور شود. روزی تقریبا ۳۰ میلیون دلار که اگر در سال ضرب شود، درمی‌یابیم بودجه عمرانی قابل‌تحقق نیست.

در این صورت دولت باید چه راهکاری را در پیش گیرد؟

در این صورت دولت با ابزار تخصیص، این بودجه را کم‌کم تخصیص می‌دهد که تقریبا در پنج ماه گذشته این رقم به پنج‌هزارو ۸۰۰ میلیارد تومان رسیده که هم بودجه عمرانی استانی و هم بودجه عمرانی ملی را شامل می‌شود. وقتی بودجه تقسیم می‌شود، بخشی در اختیار سازمان مدیریت استان‌ها قرار می‌گیرد که بودجه عمرانی استانی است و بخشی سهم طرح‌های ملی به حساب می‌آید.

فارغ از بحث عدم تحقق بودجه عمرانی، کم‌توجهی نیز از سوی دولت به این نوع بودجه دیده می‌شود. این عدم توجه دولت از چه ناشی می‌شود؟

تخصیص کم دولت به‌خاطر عدم وصول درآمدها بوده، یعنی در بودجه سنوات گذشته دولت با ابزار تخصیص، طوری برنامه‌های خود را تنظیم کرده که با درآمد کشور متناسب باشد. نکته دیگر بخشی از مطالبات معوقه گذشته است؛ مثلا وزارت راه، وزارت نیرو و جهاد کشاورزی مطالبات معوقه بسیاری دارند که بر آن اساس پیمانکاران بابت اجرای پروژه‌ها در سنوات گذشته طلبکار هستند که شاید بتوان گفت چیزی معادل بودجه عمرانی و جاری کشور قلمداد شود. اخیرا مرکز پژوهش‌های مجلس تحقیقی در مورد میزان پول موردنیاز پروژه‌های فعلی کشور انجام داده است. طبق این تحقیق اگر بخواهیم این پروژه‌ها را به اتمام برسانیم، حدود ۴۰۰ هزار میلیارد تومان بودجه موردنیاز است. درحالی‌که بودجه‌های عمرانی در قانون بودجه سنوات سالانه به‌طور میانگین ۳۵ تا ۴۵ هزار میلیارد تومان است. پس دولت نسبت به هزینه اتمام این پروژه‌ها، بودجه کمی تخصیص داده که ریشه آن را می‌توان در عدم تحقق منابع جست‌وجو کرد. بخش زیادی از مطالبات معوقه در سنوات گذشته پرداخت نشده، مقدار زیادی از پروژه‌ها نیمه‌کاره هستند و دولت به‌دنبال این است که پول را به پروژه‌هایی تخصیص دهد که احتمال اتمامش در سال آینده وجود دارد.

نکته

نه پول نفت کارساز است نه با درآمدهای مالیاتی امکان درآمدزایی برای دولت داریم. دراین‌میان راهی جز ورود بخش خصوصی به این جریان نداریم و حق انتخاب دیگری در کار نیست

می‌دانیم که اغلب دولت‌ها با این مشکل دست و پنجه نرم می‌کردند و اکنون نیز دولت یازدهم با این معضل دست‌به‌گریبان است. با این وضعیت راهکار اساسی چیست؟

به نظرم بهترین راهکار اجرای اصل ۴۴ قانون اساسی است. رهبری با مشورت مجمع تشخیص مصلحت نظام ابلاغ کرد سهم مردم و بخش خصوصی در اقتصاد بیشتر شود. تا زمانی که سهم مردم و بخش خصوصی در اقتصاد زیاد نشود، همین وضعیت است. این یک ضرورت است که دولت باید سهم خود را از اقتصاد کم کند. اگر مردم سهم بیشتری در اقتصاد داشته باشند، طبیعی است که نیازمان به هزینه جاری و بودجه عمرانی کمتر می‌شود. این مسیر بلندی است که دولت باید آن را طی کند. امیدواری دیگر ما بحث پساتحریم است. اگر تحریم‌ها به معنی واقعی لغو شود، بخشی از منابع ما در خارج از کشور برمی‌گردد. مهم‌تر از آن بخش خصوصی ایرانیان خارج از کشور است. اگر فضای کسب و کار بهتر شود، قطعا ایرانی‌ها و خارجی‌ها، در بسیاری از پروژه‌ها سرمایه‌گذاری خواهند کرد چون گفته می‌شود ایران بهشت سرمایه‌گذاری در کشورهای اطراف است.

اگر این روند ادامه‌دار باشد یعنی دولت نتواند اصل ۴۴ را اجرا کند، همین‌طور که تا به حال ناموفق بوده، چه اتفاقی خواهد افتاد؟

نکته کلیدی همین است. واقعیت این است که اگر این روند ادامه پیدا کند، نرخ بی‌کاری همچنان دورقمی می‌ماند و احتمال اینکه تورم بیشتر شود وجود دارد. گرچه دولت و رهبری در هفته دولت با هم جلسه داشتند و اراده جدی بر این است که نرخ تورم یک‌رقمی شود، اما در این صورت رکود عمیق‌تر و نرخ بی‌کاری به‌شدت افزایش پیدا خواهد کرد. اگر همین روال ادامه پیدا کند هزینه تمام‌شده پروژه‌ها هم بیشتر می‌شود؛ مثلا وقتی شما قرار است یک واحد مسکونی را در دو سال با X تومان بسازید، وقتی سه سال زمان صرف کنید قیمت تمام‌شده هم به آن اضافه می‌شود. وقتی نمی‌توانید از واحد مسکونی‌تان استفاده کنید، در جای دیگر اجاره‌بها می‌پردازید. یا اینکه وقتی قرار است کارخانه‌ای افتتاح کنید که خودرو بسازد، وقتی نتوانید این کار را انجام دهید به‌اجبار باید از خارج از کشور خودرو وارد کنید. وقتی این روال ادامه پیدا کند موجب افزایش هزینه تولید، افزایش نرخ بی‌کاری، افزایش نرخ استهلاک پروژه‌ها و در نهایت عدم پیش‌بینی اقتصاد ایران می‌شود که این اتفاق حوادث زیادی را متوجه بخش زیرساخت کشور می‌کند. بنابراین دیگر حق انتخاب نداریم. بلکه به‌معنی واقعی مجبوریم به سراغ بخش خصوصی برویم. ۲۰ سال قبل حق انتخاب داشتیم و می‌شد سهم را بین بخش دولتی، خصوصی یا تعاونی‌ها تقسیم کرد، اما امروز اقتصاد ایران به نقطه‌ای رسیده که حق انتخاب ندارد و به‌اجبار باید بخش خصوصی را به خدمت بگیرد. باید سهم مردم در اقتصاد ایران افزایش پیدا کند، باید سراغ سرمایه‌گذاری خارجی در اقتصاد ایران برویم و به‌اجبار باید اتمام پروژه‌های عمرانی نیمه‌کاره را طبق قانون بودجه، اگر می‌توانیم، به بخش خصوصی واگذار کنیم، اما اگر این کار را انجام ندهیم، آسیب‌های جدی متوجه اقتصاد ایران خواهد شد. طبق آمار حدود ۵/۴ میلیون دانشجو در دانشگاه‌های کشور داریم. آمارها متفاوت است اما حداقل دو میلیون بی‌کار داریم. وقتی این دانشجویان فارغ‌التحصیل شوند، تعداد بی‌کاران شش میلیون خواهد شد به این معنی که ظرف چهار سال آینده باید حداقل شش میلیون شغل ایجاد کنیم، درحالی‌که در دولت نهم و دهم خالص اشتغال در اقتصاد ایران صفر بوده؛ یعنی به همان میزانی که از تعداد بازنشستگان در مشاغل کم شده، همان تعداد صاحب شغل شده‌اند.

ادامه در صفحه ۱۵

خبر

هیأت نفتی آفریقای جنوبی به ایران می‌آید

● **مهر:** هیأت نفتی آفریقای‌جنوبی برای توسعه همکاری‌ها در صنایع نفت، پتروشیمی، احداث واحدهای جی.تی.ال و ازسرگیری صادرات نفت ایران به این کشور آفریقایی، مهرماه سال‌جاری به تهران سفر می‌کند. در هفته جاری دور جدید مذاکرات نفتی ایران و آفریقای‌جنوبی با سفر خانم «تمبیسیله ماژولا»، معاون وزیر انرژی آفریقای‌جنوبی، به تهران با منصور معظمی، معاون برنامه‌ریزی وزیر نفت ایران، دیدار و گفت‌وگو کرد. این دور از مذاکرات نفتی در حالی بین تهران و پرتوریا آغاز شده که پیش از این مذاکرات متعددی بین تینا جومت پترسون، وزیر انرژی آفریقای‌جنوبی و بیژن زنگنه، وزیر نفت و خانم ماشابانه، وزیر امور خارجه آفریقای‌جنوبی و محمدجواد ظریف، وزیر امورخارجه، در تهران انجام شده بود. پیش از اعمال تحریم‌ها علیه تهران، ایران بزرگ‌ترین تأمین‌کننده نفت خام آفریقای‌جنوبی بود و این کشور آفریقایی روزانه حدود ۳۸۰ هزار بشکه نفت از ایران وارد می‌کرد که هم‌اکنون صادرات طلای سیاه به این کشور متوقف شده است.در مذاکرات دو کشور، طراحی و ساخت پالایشگاه‌ها و واحدهای جی.تی.ال بیش از سایر گزینه‌های سرمایه‌گذاری جدی بود به‌طوری‌که معاون وزیر انرژی آفریقای‌جنوبی در سفر هفته جاری خود با عباس شعری‌مقدم، مدیرعامل شرکت ملی صنایع پتروشیمی و رئیس پژوهشگاه صنعت نفت ایران، دیدارهای جداگانه‌ای برگزار کرد.

سونی، خودروساز می‌شود

● **ایسنا:** در شرایطی که غول‌های فناوری گوگل و اپل برای ساخت خودرو گام برداشته‌اند، سونی برای تصرف سهمی در این بازار، برای همکاری با خودروسازان ابراز تمایل کرد. کازوئو هیرای، مدیرعامل سونی، ضمن اعلام آمادگی این شرکت برای شراکت با یک خودروساز سنتی، احتمال ساخت خودرو توسط سونی را منتفی ندانست و گفت: ظهور خودروهای برقی، موانع ورود برای بازیگران جدید را کمتر کرده است. شرکت‌های فناوری درصدد بهره‌برداری از رشد خودروهای هوشمندی هستند که به اینترنت متصل بوده و از حسگرها برای کمک به هدایت خودرو استفاده می‌کنند. گوگل سرگرم ساخت یک خودرو خودران است و اپل هم یک پروژه خودرو را آغاز کرده است.

نامه لاریجانی به روحانی

شناسایی پُردرآمدها توسط وزارت کار غیرقانونی است

شرق: علی لاریجانی، رئیس مجلس شورای اسلامی، در نامه‌ای به حسن روحانی رئیس‌جمهور نسبت به شناسایی خانوارهای پردرآمد و قطع یارانه‌های نقدی توسط وزارت کار ایراد قانونی گرفت. در این نامه آورده شده است؛ طبق بند (ح) تبصره (۲۰) قانون بودجه ۱۳۹۴ کل کشور «دولت موظف است یارانه خانوارهای پردرآمد را قطع کند که خانوارهای پردرآمد به تشخیص دولت و براساس شرایط اقلیمی، بعد خانوار و محل سکونت و میزان درآمد تعیین می‌شود»، اما بند (الف) ماده (۴) مصوبه که تهیه دستورالعمل تعیین خانوارهای غیر مشمول دریافت یارانه را به‌جای هیأت دولت، برعهده وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی قرار داده، از حیث اقدام دولت به تغییر مرجع تشخیص، مغایر با قانون است. اگرچه طبق قانون اساسی، دولت می‌تواند اختیارات خود را به وزارتخانه، دستگاه‌های اجرائی، مجمع یا شورا تفویض کند، اما ایراد مجلس به دولت از حیث اقدام به تغییر مرجع تشخیص است که دولت تهیه دستورالعمل تعیین خانوارهای غیرمشمول دریافت یارانه را به عهده وزارت کار به‌عنوان دستگاه اجرائی زیرمجموعه خود واگذار کرده است. باوجود آنکه این ایراد توسط رئیس مجلس به رئیس‌جمهور از بابت شناسایی ثروتمندان و قطع یارانه آنها توسط وزارت کار گرفته شده، اما نظر برخی از کارشناسان ممکن است مسائل دیگری مطرح باشد زیرا این ایراد بیشتر از آنکه قانونی و علمی باشد، شباهت به بهانه‌گیری دارد چنانکه در شرایط فعلی چندان حائزاهمیت نیست ضمن اینکه قانونگذار بر چنین مسئله شفاف و ساده‌ای اشرافیت دارد که هیأت دولت با ابزارهای در اختیار و از طریق دستگاه‌های اجرائی زیر مجموعه خود باید دهک‌ها و خانوارهای پردرآمد را شناسایی کند و خود هیأت دولت به تنهایی نمی‌تواند نسبت به اجرای این امر اقدام کند.

ایراد مجلس علمی نیست

جمشید پژویان اقتصاددان در گفت‌وگویی با «شرق» درباره غیرقانونی بودن شناسایی پردرآمدها و حذف یارانه آنها توسط وزارت کار گفت: این ایراد مطابق قوانین و مقررات موجود مجلس گرفته شده و ایراد مربوطه هیچ‌گونه ارتباطی به علم و دانش‌های موجود دراین‌باره ندارد؛ البته دولت هم می‌تواند به ایراد رئیس مجلس این پاسخ را دهد که این اختیار را دارد که وظایف خود را به دستگاه‌های اجرائی و وزارتخانه‌های مربوطه منتقل کند.

وی این ایراد رئیس مجلس به مغایرت قانونی و تغییر مرجع تشخیص از هیأت دولت به وزارت کار برای حذف یارانه نقدی خانوارهای پردرآمد را مربوط به نوشتار قانون توصیف کرد و گفت: از ابتدا همه مسائل برای شناسایی پردرآمد غلط بوده چنین کاری نیازمند علم است که هیچ ارتباطی به هیأت دولت و وزارت کار هم ندارد چون هر دو توانایی شناسایی پردرآمدها را ندارند.

این ایراد مربوط به محتوای علمی قانون نیست و من هم نمی‌دانم چرا چنین ایرادی واردشده چون مسائل مربوط به شناسایی پردرآمدها به اندازه کافی روشن هست و پیچیدگی ندارد. اگر هم پیچیدگی وجود داشته باشد، وقتی بیان شود، همه مردم می‌فهمند. به‌گفته این اقتصاددان، البته تفاوتی هم نمی‌کند پردرآمدها توسط وزارت کار شناسایی شوند یا توسط هیأت دولت چون در هر صورت امکان ندارد که پردرآمدها توسط دولت و وزارت کار شناسایی شوند؛ ما حتی توانایی شناسایی ۳۰ درصد پردرآمدها را نداریم چه برسد به اینکه ۹۵ درصد از پردرآمدها و ثروتمندان را شناسایی کنیم. وی ضمن بیان اینکه امیدی به شناسایی خانوارهای پردرآمد نیست، گفت: شناسایی خانوارهای پردرآمد به بانک اطلاعاتی و اجرائی‌شدن پایه مالیات بر درآمد نیاز دارد که عده‌ای به‌دلیل قدرت و نفوذ بالای خود اجازه اجرای این قانون را ندادند. وی ادامه داد: حتی اگر دولت این وظیفه را به وزارت کار و سازمان امور مالیاتی محول می‌کرد، باز هم دستگاه امور مالیاتی نمی‌توانست کار را انجام دهد چون روی جریان وجوه کنترلی ندارد.